

ORGANIZAȚIILE DE PRODUCĂTORI ȘI ORGANIZAREA COMUNĂ A PIEȚEI PRODUSELOR PESCĂREȘTI

Organizarea comună a pieței (OCP) produselor pescărești și de acvacultură a constituit prima componentă a politicii comune în domeniul pescuitului (PCP). Domeniul său de acțiune în contextul crizei recente din sectorul pescuitului a fost considerat ca fiind limitat, având în vedere natura mecanismelor sale de intervenție și fondurile reduse alocate acestora, fapt care a dus la o reformă cuprinzătoare prin care au fost stabilite noile baze ale OCP și ale întregii PCP începând din 2014. OCP revizuită îmbunătățește supravegherea pieței și siguranța alimentară și informarea consumatorilor, promovând dezvoltarea comercializării produselor regionale.

TEMEI JURIDIC

Articolul 42 și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului.

OBIECTIVE

Organizarea comună a pieței produselor pescărești și de acvacultură prevede un sistem de prețuri și intervenții având ca scop reglementarea pieței produselor pescărești în Uniune. Obiectivele sale sunt:

- corectarea celor mai negative efecte ale dezechilibrului dintre cerere și ofertă;
- stabilizarea prețurilor pentru a le garanta pescarilor un nivel minim al veniturilor;
- promovarea competitivității în general a flotei de pescuit a Uniunii pe piețele mondiale.

Instrumentele OCP sunt:

- retragerile Uniunii;
- operațiunile de reportare;
- retragerile și reportările independente de către organizațiile de producători, inclusiv compensații și prime forfetare;

- depozitarea privată;
- dispoziții speciale pentru ton.

Toate aceste mecanisme vizează organizațiile de producători (OP), care, cele mai multe, sunt situate în șapte state membre: Spania, Italia, Franța, Regatul Unit, Germania, Portugalia și Țările de Jos. Aceste organizații operează în principal la nivelul pescuitului local și, într-o mai mică măsură, în sectorul pescuitului costier și în cel al acvaculturii și au ca obiectiv îmbunătățirea comercializării produselor lor. În acest scop, ele pot întreprinde acțiuni precum:

- planificarea producției și alinierea acesteia la cererea existentă, în special prin implementarea unor planuri de captură;
- promovarea concentrării ofertei;
- stabilizarea prețurilor;
- promovarea metodelor care încurajează pescuitul sustenabil.

Cheltuielile pentru intervenții au înregistrat o scădere constantă, în special ca urmare a reducerii cheltuielilor aferente compensațiilor pentru programele operaționale și a celor pentru retragerile Uniunii, care au constituit unul dintre cele mai frecvent întrebunțate mecanisme de intervenție. Retragerile Uniunii au cedat operațiunilor de reportare primul loc în ceea ce privește cheltuielile.

Situația resurselor și creșterea prețului la combustibili ar putea limita, pe termen scurt, utilizarea intervențiilor OCP. Cele patru state membre care recurg în cea mai mare măsură la instrumentele OCP sunt Franța, Spania, Portugalia și Irlanda. Utilizarea instrumentelor OCP a luat amploare în primele trei dintre aceste țări, însă înregistrează scăderi în Irlanda. Intervențiile OCP sunt utilizate și de alte state membre – Regatul Unit, Danemarca, Germania, Suedia, Italia și Belgia – însă cheltuielile acestora sunt substanțial mai reduse decât în cazul primelor patru țări.

Pentru a promova dezvoltarea sectorului pescuitului, grupurile care includ reprezentanți ai sectoarelor producției, al comercializării și al prelucrării pot solicita statelor membre recunoașterea calității lor de organizații interprofesionale. Această recunoaștere poate fi acordată de statele membre sub controlul Comisiei. În prezent există doar patru organizații interprofesionale recunoscute, care operează la nivel de stat: Comité Interprofessionnel des Produits de l'Aquaculture, C.I.P.A. (Franța), INTERATÚN (Spania), AQUAPISCIS (Spania) și O.I. FILIERA ITTICA (Italia).

În cadrul reformei din 2014 a PCP, s-a considerat că este necesară o amplă reformă a OCP, prin care instrumentele orientate către piață să contribuie, direct sau indirect, la realizarea principalelor obiective ale PCP. Pentru a aborda problema pescuitului excesiv și practicile nesustenabile și pentru a lăsa în urmă strategiile de producție bazate exclusiv pe volum, o nouă OCP a fost prezentată în propunerea de regulament privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură ([COM\(2011\)0416](#)), menită să sprijine:

- organizarea sectorului, abilitarea OP și co-gestionarea de către acestea a drepturilor de acces, precum și a activităților de producție și de comercializare, ca elemente-cheie pentru punerea în aplicare a PCP;

- măsurile de piață care măresc puterea de negociere a producătorilor (în cazul pescuitului și al acvaculturii), care ameliorează previziunile, prevenirea și gestionarea crizelor pieței și care promovează transparența și eficiența acesteia;
- standardele comune de comercializare care stabilesc caracteristici standard pentru produsele pescărești vândute în UE și sunt aplicate în conformitate cu măsurile de conservare, fiind concepute astfel încât să promoveze o piață internă transparentă care furnizează produse de înaltă calitate;
- stimulentele de piață și primele pentru practici sustenabile; parteneriatele pentru o producție, o aprovizionare și un consum sustenabile; certificarea (etichete ecologice), promovarea și informarea consumatorilor;
- măsurile de piață suplimentare privind capturile aruncate înapoi în mare;
- cunoașterea pieței: Comisia a înființat Observatorul Pieței Europene a Produselor Pescărești și de Acvacultură, pentru a contribui la transparența și eficiența pieței.

PRODUCĂTORI CARE PRACTICĂ PESCUITUL LA SCARĂ MICĂ

Definiția UE^[1] a pescuitului costier la scară mică se referă la navele care au o lungime totală mai mică de 12 metri, a căror activitate de pescuit zilnică este mai scurtă de 24 de ore și care nu utilizează unelte de pescuit tractate.

În 2013, existau 232 de OP-uri în 17 state membre ale UE, dintre care 188 erau pescari care practicau pescuitul costier la scară mică. Cel mai mare număr de OP-uri de pescari care practică pescuitul costier la scară mică a fost înregistrat în Italia (39), Spania (33), Franța (24) și Regatul Unit (21). OCP revizuită oferă o ocazie foarte bună pentru ca producătorii care practică pescuitul costier la scară mică să dobândească un acces mai bun la piață și să concureze cu succes cu produsele pescărești importate sau industriale. Ar putea fi adoptate o serie de măsuri care să facă parte dintre obiectivele și structura OCP, cum ar fi dezvoltarea unei baze de date statistice pentru pescuitul la scară mică în UE, stabilirea și sprijinirea constantă a asociațiilor de comercializare, crearea unui logo pentru pescuitul costier la scară mică, stabilirea criteriilor pentru încadrarea pescarilor care practică pescuitul costier la scară mică și etichetarea specială a produselor obținute prin pescuit costier la scară mică și campanii promoționale pentru acestea. În final, obiectivul este de a le oferi consumatorilor oportunitatea de a cumpăra produse proaspete, sigure și sustenabile și de a garanta un venit acceptabil pentru pescarii locali care practică pescuitul costier la scară mică.

ROLUL PARLAMENTULUI EUROPEAN

Alături de adoptarea ulterioară a regulamentului de bază reformat privind politica comună în domeniul pescuitului și de noul Fond european pentru pescuit și afaceri maritime, sistemul OCP reprezintă o piatră de temelie a ultimei reforme a sectorului pescuitului în Europa.

---

[1]Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, articolul 3 alineatul (2) punctul 14, JO L 149, 20.5.2014, p. 1.

Actul juridic privind organizarea comună a pieței produselor pescărești și de acvacultură intră sub incidența procedurii legislative ordinare, ceea ce înseamnă că Consiliul și Parlamentul au competențe partajate pentru adoptarea acestuia.

Textul juridic al actului face referire la mai multe acte delegate și de punere în aplicare^[2]. Acestea constituie legislația secundară^[3] necesară pentru aplicarea legislației de bază. Ca principal organ executiv al UE, Comisia are competența de a adopta actul, iar Parlamentul și Consiliul, în calitate de colegiitori, au competența de a examina^[4] legislația secundară în urma lecturii actului legislativ de bază. Comisia prezintă un raport Parlamentului și Consiliului cu privire la rezultatele aplicării regulamentului privind OCP înainte de sfârșitul anului 2022.

Cercetare pentru Comisia PECH:

- Studiul DG-IPOL din 15 aprilie 2016 intitulat: „Small-scale fisheries markets: value chain, promotion and labelling”^[5];
- Studiul DG-IPOL din 16 septembrie 2013 intitulat: „Compliance of imports of fishery and aquaculture products with EU legislation”^[6];
- Nota de informare prezentată de biblioteca Parlamentului European la 7 septembrie 2012 intitulată: „Reforming the Common Fisheries Policy (CFP)”^[7]

Parlamentul a adoptat de curând două rezoluții relevante pentru acest domeniu:

- Rezoluția din 29 mai 2018 referitoare la optimizarea lanțului valoric în sectorul pescuitului din UE^[8];
- Rezoluția din 30 mai 2018 referitoare la punerea în aplicare a măsurilor de control pentru stabilirea conformității produselor pescărești cu criteriile de acces la piața UE^[9].

Priit Ojamaa
05/2019

---

[2] „Actele juridice ale Uniunii Europene”, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=uriserv%3Aai0032>

[3] https://ec.europa.eu/info/amending-and-supplementary-acts-0_en

[4] „Legislating more efficiently: questions & answers on new delegated acts”, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?language=en&type=IM-PRESS&reference=20100323BKG71187>

[5] http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/573443/IPOL_STU%282016%29573443_EN.pdf

[6] http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/etudes/join/2013/513968/IPOL-PECH_ET%282013%29513968_EN.pdf

[7] http://www.europarl.europa.eu/RegData/bibliotheque/briefing/2012/120339/LDM_BRI%282012%29120339_REV1_EN.pdf

[8] Texte adoptate, [P8_TA\(2018\)0210](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/513968/IPOL-PECH_ET%282013%29513968_EN.pdf).

[9] Texte adoptate, [P8_TA\(2018\)0223](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/513968/IPOL-PECH_ET%282013%29513968_EN.pdf).

